невръзуни тежко въ едни и сѫщи дъ ~~село~~ Берковички села на Аверъ отъ Балкана едни други се питуплуваха Загорци. Тогава изъ идинахъ врѣме да разузнаятъ че сегашна въ Берковечко Дуа разпръсени съ чичери минали отъ тъ прѣзъ тогаш-на на Аверъ и чичери пузенцы и отъ тъ мой прои ихъ врѣме въ на звѣзда на на идание и кой да ми разтарри Зелоницъ, до колко тонкозъ бръзу ~~идахъ сиди~~ сиди дидомецъ Тогава. Като се завърнихъ въ Берковеко и сетри Драхъ въ трѣвна изъ Българиятъ вече ~~на~~ ~~Бъ~~ ~~Тогаво~~ ~~не~~ ~~тръка~~ ~~на~~ ~~дъ~~ ~~Зелоницъ~~ до дойдеше дума ~~да~~ ~~за~~ ~~тъ~~ ~~дъ~~ и тиган ~~на~~ и Загора ~~на~~ ~~тонка~~ ~~по~~ ~~вечер~~ ~~дума~~ ~~за~~ ~~тъ~~ ~~дъ~~ ~~не~~ ~~тръка~~ ~~на~~ ~~дъ~~ Зелоницъ тръвъ Дъ Казвеми и де подъ бъ-ведъ Зелоницъ Българи на Западъ отъ Пекъръ, а на чичерите се казвах и Зелоницъ Българи.

На 1858 и 59 въ Цариградъ ~~жаго~~ ~~дъ~~ едни ~~тъ~~ ~~на~~ ~~тъ~~ тежки дени сдини съ други ище дъ кои Българи крайморецъ ~~на~~ едно касрене на-перъ, прѣдъ нашъ се прѣдставиха двеми души отъ ~~на~~ ~~на~~ ~~на~~